Republica Moldova

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 19g/2026

privind excepția de neconstituționalitate
a unor prevederi din articolele 6 pct. 20^{1}, 203, 204, 206 alin. (3), 209 alin. (1)
și 210 din Codul de procedură penală

(*contestarea încheierilor prin care s-a respins cererea de ridicare a sechestrului*)

CHIŞINĂU

19 noiembrie 2026

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dnei Domnica MANOLE, *Preşedinte*,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
dnei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
dnei Liuba ȘOVA, *judecători*,
cu participarea dlui Andrei Harbuz, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 6 februarie 2026,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 19 noiembrie 2026, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi din articolele 6 pct. 20^1, 203, 204, 206 alin. (3), 209 alin. (1) și 210 din Codul de procedură penală, ridicată de dl Sergiu Palamarciuc, în interesele SRL „SV LUX GRUP”, în dosarul nr. 11r-294/2024, pendinte la Curtea de Apel Centru.

2. Sesizarea privind excepţia de neconstituţionalitate a fost trimisă la Curtea Constituţională de un complet de judecată format din dnii Ion Bulhac, Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc, judecători la Curtea de Apel Centru, pe baza articolului 135 alin. (1) lit. a) şi lit. g) din Constituţie.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele cauzei

3. Printr-o ordonanță din 6 ianuarie 2017, organul de urmărire penală a pornit urmărirea penală în legătură cu comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 335 alin. (3) din Codul penal (*abuzul de serviciu*).

4. Printr-o ordonanță din 23 august 2023, un procuror a dispus aplicarea sechestrului asupra unui bun imobil ce aparține SRL „*SV LUX GRUP*”, în vederea asigurării reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune. Prin încheierea din 24 august 2023, judecătorul de instrucție a autorizat sechestrul aplicat bunului imobil. La 14 decembrie 2023, *SV LUX GRUP* a contestat această ordonanţă la judecătorul de instrucție.

5. Printr-o încheiere din 18 martie 2025, Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana, a respins ca neîntemeiată cererea de scoatere a bunului imobil de sub sechestru.

6. La o dată ulterioară, dl Sergiu Palamarciuc, administrator al *SV LUX GRUP,* a contestat cu recurs această încheiere.

7. În cadrul procedurii de recurs, dl Sergiu Palamarciuc a ridicat, în interesele *SV LUX GRUP*, excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din articolele 6 pct. 20^1, 203, 204, 206 alin. (3), 209 alin. (1) și 210 din Codul de procedură penală.

8. Printr-o încheiere din 29 ianuarie 2026, completul de judecată a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a dispus trimiterea sesizării la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

9. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 20
Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.”

Articolul 23
Dreptul fiecărui om de a-şi cunoaşte drepturile şi îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-şi cunoaşte drepturile şi îndatoririle. În acest scop statul publică şi face accesibile toate legile şi alte acte normative.”

Articolul 26
Dreptul la apărare

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacţioneze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor şi libertăţilor sale.

(3) În tot cursul procesului, părţile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepseşte prin lege.”

Articolul 46
Dreptul la proprietate privată şi protecţia acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum şi creanţele asupra statului sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire.

(3) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate numai în condiţiile legii.

(5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecţia mediului înconjurător şi asigurarea bunei vecinătăţi, precum şi la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.

(6) Dreptul la moştenire a proprietăţii private este garantat.”

10. Prevederile relevante ale Codului de procedură penală, adoptat prin Legea nr. 122 din 14 martie 2003, sunt următoarele:

Articolul 6
Termeni și expresii utilizate în prezentul cod

„[…]

Termenii şi expresiile utilizate în prezentul cod au următorul înţeles, dacă nu este o menţiune deosebită:

[…]

Punctul 20[1]) *investigaţii financiare paralele* - **totalitatea acţiunilor de urmărire penală, măsurilor speciale de investigaţii şi/sau a acţiunilor prevăzute în Legea nr. 48/2017 privind Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale desfăşurate cu scopul acumulării probelor referitoare la bănuit, învinuit, partea civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat, la patrimoniul acestora şi bunurile care sunt în proprietatea efectivă a acestora, la patrimoniul proprietarului şi administratorului bunurilor care sunt în proprietatea efectivă a bănuitului, învinuitului, părţii civilmente responsabile, inculpatului sau condamnatului, în vederea recuperării bunurilor infracţionale sau cu scopul identificării şi al urmăririi bunurilor care fac sau pot face obiectul măsurilor de indisponibilizare şi confiscare;**

[…]”

Articolul 203
Punerea sub sechestru

„(1) **Punerea sub sechestru a bunurilor este o măsură procesuală de constrângere, care constă în inventarierea bunurilor şi interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri. După punerea sub sechestru a conturilor şi a depozitelor bancare sînt încetate orice operaţiuni în privinţa acestora.**

(2) **Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, de acţiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art.106-106[2] din Codul penal nr. 985/2002, pentru garantarea executării pedepsei amenzii şi pentru compensarea cheltuielilor de judecată.**

(3) **Actele procedurale de punere şi de scoatere a bunurilor de sub sechestru, în termen de 3 zile de la emitere, se transmit pentru evidenţă Agenţiei de Recuperare a Bunurilor Infracţionale de către procuror.**”

Articolul 204
Bunurile care pot fi puse sub sechestru

„(1) **Pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracţiune pot fi puse sub sechestru bunurile bănuitului, învinuitului, inculpatului sau ale părţii civilmente responsabile, inclusiv bunurile care sunt proprietatea efectivă a acestora în suma valorii probabile a pagubei.**

(2) **Pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sau compensarea cheltuielilor de judecată pot fi puse sub sechestru numai bunurile învinuitului sau ale inculpatului, inclusiv bunurile care sunt proprietatea efectivă a acestuia, în funcţie de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracţiunea comisă ori în limita sumei, evaluate în prealabil, a cheltuielilor de judecată suportate.**

(3) **Pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor bănuitului, învinuitului, inculpatului sau ale părţii civilmente responsabile**

pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art. 106-106[2] din Codul penal nr. 985/2002, inclusiv bunurile care sunt proprietatea efectivă a acestora.

(4) **În cazul în care bunurile ce urmau a fi supuse confiscării speciale sau confiscării extinse nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate ori dacă acestea aparţin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu ştia şi nici nu trebuia să ştie despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se iau măsuri asiguratorii pentru confiscarea contravalorii acestora.**

(4[1]) **Dacă bunurile ce urmează a fi sechestrate pentru repararea prejudiciului cauzat sau pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sînt folosite sau constituie parte a procesului tehnologic de producţie şi sechestrarea lor ar determina în mod inevitabil stoparea activităţii economice a persoanei, se iau măsuri asigurătorii pentru sechestrarea contravalorii acestora.**

(5) **Dacă bunurile pasibile de a fi puse sub sechestru constituie o cotă-parte dintr-o proprietate comună, poate fi pusă sub sechestru numai cota-parte din proprietatea comună pasibilă de confiscare specială sau extinsă.**

(6) **Nu pot fi puse sub sechestru produsele alimentare necesare proprietarului, posesorului de bunuri, cât şi membrilor familiilor acestora, combustibilul, literatura de specialitate şi utilajul profesional, vesela şi atributele de bucătărie folosite permanent, ce nu sunt de mare preţ, precum şi alte obiecte de primă necesitate, chiar dacă ulterior acestea pot fi supuse confiscării.**

(7) **Nu pot fi puse sub sechestru acţiunile emise de bănci, care cad sub incidenţa dispoziţiilor art. 45 alin. (4), art. 46 alin. (4), art. 52 alin. (1) lit.b) şi c), alin. (2), alin. (3), alin.(6) şi art.521 din Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor. În cazurile prevăzute de prezentul alineat, pot fi puse sub sechestru mijloacele băneşti rezultante din înstrăinarea acestor acţiuni."**

Articolul 206
Determinarea valorii bunurilor ce urmează a fi pusă sub sechestru

„(1) Valoarea bunurilor ce urmează a fi puse sub sechestru se determină conform preţurilor medii de piaţă din localitatea respectivă, fără aplicarea vreunui coeficient.

(2) Valoarea bunurilor puse sub sechestru, în scopul asigurării acţiunii civile înaintate de partea civilă sau procuror, nu poate depăşi valoarea acţiunii civile.

(3) **Determinând cota-parte a bunurilor ce urmează a fi puse sub sechestru a fiecăruia din mai mulţi învinuiţi, inculpaţi sau a câtorva persoane care poartă răspundere pentru acţiunile lor, se ia în considerare gradul de participare a acestora la săvîrşirea infracţiunii. În scopul asigurării acţiunii civile poate fi pusă sub sechestru întreaga proprietate a uneia din aceste persoane.**

(4) În cazul urmăririi penale cu privire la una sau mai multe infracţiuni prevăzute la art.229[2], bunurile infracţionale sunt evaluate de către Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale în condiţiile Legii nr. 48/2017 privind Agenţia de Recuperare a Bunurilor Infracţionale şi ale regulamentului aprobat de Guvern."

Articolul 209
Contestarea punerii bunurilor sub sechestru

„(1) **Punerea bunurilor sub sechestru poate fi contestată de bănuit, de învinuit, de inculpat sau de persoanele care consideră că aplicarea sechestrului asupra bunurilor lor este nejustificată în termen de 10 zile de la data la care le-a fost adusă la cunoştinţă hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestru.**

(2) Contestarea punerii bunurilor sub sechestru sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei măsuri.”

Articolul 210
Scoaterea bunurilor de sub sechestru în procesul penal

„(1) **Bunurile se scot de sub sechestru prin hotărârea organului de urmărire penală sau instanţei dacă, în urma retragerii acţiunii civile, modificării încadrării juridice a infracţiunii incriminate bănuitului, învinuitului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menţine bunurile sub sechestru. Instanţa de judecată, judecătorul de instrucţie sau procurorul, în limitele competenţei lor, ridică sechestrul asupra bunurilor şi în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestru de către organele de urmărire penală fără autorizaţia respectivă.**

(2) **Organul de urmărire penală sau instanţa de judecată este în drept să menţină bunurile sub sechestru şi după încetarea procesului penal, scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau achitarea persoanei, în termen de o lună de la rămânerea definitivă a hotărârii respective. În cazul examinării demersului privind dispunerea confiscării bunurilor conform procedurii prevăzute la capitolul VIII[1] din titlul III, partea specială, sechestrul aplicat asupra bunurilor îşi menţine efectul până la soluţionarea demersului.**

(3) **Bunurile se scot de sub sechestru când persoana juridică a executat amenda de interes public stabilită în acordul judiciar de interes public şi a reparat prejudiciul cauzat prin infracţiune.”**

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

11. Autorul sesizării susține că normele contestate sunt deficitare pentru motivul că nu le permit persoanelor interesate să conteste cu recurs încheierea prin care fost respinsă cererea de ridicare a sechestrului.

12. În opinia autorului sesizării, normele contestate contravin articolelor 20, 23, 26, 46 și 54 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

13. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

14. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Codul de procedură penală, ține de competența Curții Constituționale.

15. Curtea constată că excepţia de neconstituţionalitate a fost ridicată de reprezentantul unei părţi în proces. Astfel, sesizarea este formulată de către subiectul căruia i s-a conferit acest drept, pe baza articolului 135 alin.(1) literele a) şi g) din Constituţie.

16. Deși autorul contestă mai multe norme din Codul de procedură penală care reglementează „punerea bunurilor sub sechestru”, „bunurile care pot fi puse sub sechestru”, „determinarea valorii bunurilor ce urmează a fi pusă sub sechestru”, „contestarea punerii bunurilor sub sechestru”, critica autorului sesizării se referă la omisiunea legislativului de a reglementa în articolul 210 din Codul de procedură penală o procedură de control judiciar al legalității încheierii privind respingerea cererii de ridicare a sechestrului.

17. În jurisprudenţa sa, Curtea a reţinut că omisiunea legislativă poate constitui obiect de examinare dacă prin aceasta este afectat un drept fundamental (a se vedea DCC nr. 86 din 25 iulie 2024, § 18).

18. Excepţia de neconstituţionalitate a fost ridicată într-o cauză de recurs împotriva încheierii judecătorului de instrucţie prin care a fost respinsă cererea de ridicare a sechestrului asupra unui bun imobil. Astfel, Curtea admite că pretinsa omisiune are legătură cu obiectul cauzei din fața instanței de drept comun.

19. Curtea notează că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența unui drept fundamental. Curtea trebuie să analizeze, prin prisma argumentelor autorului sesizării, dacă prevederile contestate reprezintă o ingerinţă într-un drept fundamental (a se vedea DCC nr. 145 din 21 noiembrie 2024, § 23).

20. Autorul excepției susține că prevederile contestate sunt contrare articolelor 20 (*accesul liber la justiție*), 23 (*dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*), 26 (*dreptul la apărare*), 46 (*dreptul la proprietate privată și protecția acesteia*) și 54 (*restrângerea exercițiului drepturilor fundamentale*) din Constituție.

21. Cu privire la articolul 46 din Constituţie, Curtea reține că autorul sesizării nu a prezentat argumente care să susțină incidența acestuia.

22. Cu privire la incidența articolelor 23 și 54 din Constituţie, Curtea constată că acestea nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorul sesizării trebuie să demonstreze, în mod argumentat, existenţa unei ingerinţe în drepturile garantate de Constituţie (a se vedea DCC nr. 153 din 23 octombrie 2025, § 22).

23. Cu privire la incidența articolelor 20 și 26 din Constituție, autorul sesizării susține că norma contestată omite să reglementeze posibilitatea contestării cu recurs a încheierii prin care s-a refuzat ridicarea sechestrului. În opinia autorului sesizării, această omisiune afectează dreptul de acces la justiție și dreptul la apărare.

24. Curtea menţionează că articolul 20 din Constituţie, care reglementează dreptul de acces liber la justiţie, este corespondentul prevederilor articolului 6 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, iar articolul 26 din Constituţie, care garantează în mod distinct dreptul la apărare, este corespondentul prevederilor articolului 6 § 3 din Convenţie. Astfel, garanţiile stabilite de articolul 26 din Constituţie reprezintă aspecte precise ale dreptului la un proces echitabil prevăzut de articolul 20 din Constituţie şi articolul 6 din Convenţie (a se vedea DCC nr. 37 din 25 aprilie 2024, § 22). Caracterul echitabil al procesului penal trebuie apreciat avându-se în vedere întreg procesul (a se vedea HCC nr. 2 din 23 ianuarie 2020, § 50).

25. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că dreptul la contestarea dispunerii măsurilor procesuale de constrângere nu presupune accesul la toate căile de atac şi la toate instanţele judecătoreşti prevăzute în Codul de procedură penală (a se vedea, *mutatis mutandis,* DCC nr. 43 din 5 aprilie 2019, § 23).

26. Curtea observă că, în conformitate cu articolul 203 alin. (1) din Codul de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor reprezintă o măsură procesuală de constrângere, care constă în inventarierea bunurilor şi în interdicţia pentru proprietar sau posesor de a dispune de acestea, iar în caz de necesitate, de a le folosi. Totodată, articolul 205 alin. (1) din Codul de procedură penală stabileşte motivele care justifică aplicarea sechestrului, *i.e.* dacă există riscuri că bunurile urmărite vor fi distruse, transformate, cheltuite, transferate sau înstrăinate.

27. La rândul său, articolul 305 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală detaliază procedura de aplicare a sechestrului. Astfel, demersul referitor la aplicarea măsurilor procesuale de constrângere se examinează de către judecătorul de instrucţie în şedinţă închisă, cu participarea procurorului.

Potrivit aceleiaşi norme, examinarea demersului privind autorizarea sechestrului fără participarea persoanei vizate reprezintă o excepţie de la regula obligativităţii prezenţei persoanei la proces.

28. În continuare, Curtea va examina dacă normele procesual-penale instituie garanții suficiente pentru exercitarea unui control judiciar efectiv asupra legalității și temeiniciei aplicării și menținerii sechestrului ca măsură procesuală de constrângere.

29. În acest context, Curtea observă că dispozițiile articolului 209 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală stabilesc că punerea bunurilor sub sechestru poate fi contestată de bănuit, de învinuit, de inculpat sau de persoanele care consideră că aplicarea sechestrului asupra bunurilor lor este nejustificată în termen de 10 zile de la data la care le-a fost adusă la cunoştinţă hotărârea judecătorească cu privire la punerea bunurilor sub sechestru. Contestarea punerii bunurilor sub sechestru sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei măsuri.

30. Reglementări similare se regăsesc și la articolele 302 alin. (2) şi 305 alin. (8) din Codul de procedură penală, care stabilesc în mod expres că încheierea judecătorului de instrucţie prin care s-a autorizat aplicarea unei măsuri de constrângere poate fi contestată cu recurs.

31. Prin urmare, persoanele ale căror bunuri au fost puse sub sechestru dispun de o cale de atac prin care pot să-şi prezinte poziţia și să conteste încheierea de aplicare a sechestrului (a se vedea DCC nr. 37 din 30 martie 2021, § 35). Controlul judiciar al legalităţii aplicării măsurilor de constrângere se efectuează în limita materialelor prezentate de procuror şi examinate de către judecătorul de instrucţie, cu participarea părţii apărării (a se vedea articolul 312 alin. (4) din Cod).

32. Mai mult, Curtea observă că, în afară de posibilitatea de a contesta cu recurs încheierea judecătorului de instrucţie privind autorizarea sechestrului, potrivit articolului 210 din Codul de procedură penală, persoanele interesate au posibilitatea de a cere ridicarea sechestrului de îndată ce nu mai persistă vreun motiv pentru menţinerea sechestrului aplicat, iar instanţa de judecată trebuie să se pronunţe pe marginea unei astfel de solicitări. Prin urmare, această procedură permite verificarea situației juridice existente la momentul examinării cererii și oferă persoanei interesate accesul la un judecător în vederea stabilirii dacă mai este justificată restrângerea exercitării dreptului asupra bunului.

33. Faptul că soluția pronunțată asupra unei asemenea cereri nu este supusă unei căi de atac distincte nu poate fi privit, prin el însuși, ca o restrângere neconstituțională a dreptului de acces la justiție. Or, Constituția nu consacră un asemenea drept general. Cerința constituțională este aceea ca persoana să aibă acces la o instanță competentă pentru examinarea pretenției sale și să beneficieze de garanțiile unui proces echitabil, în condițiile stabilite de lege. Numărul gradelor de jurisdicție și categoriile de acte judiciare susceptibile de a fi atacate țin, în limitele Constituției, de opțiunea legiuitorului.

34. În ceea ce privește articolul 26 din Constituție, Curtea reține că dreptul la apărare nu poate fi interpretat în sensul instituirii unei obligații constituționale de a prevedea o cale de atac împotriva oricărei soluții procesuale. Dreptul la apărare presupune posibilitatea efectivă a persoanei de a-și susține interesele și de a utiliza mijloacele procesuale prevăzute de lege pentru protejarea acestora, dar nu garantează un număr determinat de grade de jurisdicție.

35. Prin urmare, pretinsa omisiune legislativă invocată de autorul sesizării, constând în neprevederea posibilității de a contesta cu recurs încheierea prin

care este respinsă cererea de ridicare a sechestrului, nu afectează, prin ea însăși, dreptul de acces la justiție, garantat de articolul 20, și nici dreptul la apărare, garantat de articolul 26 din Constituție. Din acest considerent nu sunt incidente nici articolele 23 și 54 din Constituție.

36. În consecință, în baza celor menţionate *supra*, Curtea constată că sesizarea privind excepţia de neconstituţionalitate este inadmisibilă şi nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, pe baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (2), (3) lit. f) și (4) lit. d), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

D E C I D E:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 210 din Codul de procedură penală, ridicată de dl Sergiu Palamarciuc, în interesele SRL „SV LUX GRUP”, în dosarul nr. 11r-294/2024, pendinte la Curtea de Apel Centru.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte **Domnica MANOLE**

Chișinău, 19 noiembrie 2026
DCC nr. 171
Dosarul nr. 19g/2026